

vi har taget nogle initiativer, og at vi agter at tage nye initiativer fra ministeriets side.

For det første har jeg meldt en ny ansættelsesbekendtgørelse ud, der gør det muligt for ledelsen at tage også kønsmæssige hensyn, ikke at gå på kompromis med kvaliteten, men at tage lidt kønsmæssige hensyn ind som et aktivt ledelsesinstrument. Det er et første skridt på vejen.

Næste skridt på vejen er at diskutere stillingsstruktur. Det kan ses i lyset af at give bedre mulighed for fastansættelse af flere kvinder. Det kan ses i lyset af muligheden for at løse det generationsproblem, der givetvis er, for så vidt angår institutionernes beskæftigelse af fastansat videnskabeligt personale.

Når jeg er positiv og ser lidt optimistisk på udviklingsmulighederne og muligheden for at få flere kvinder fastansat i dansk forskning, skyldes det først og fremmest, som jeg var inde på, at det ser ganske fornuftigt ud, når vi ser på forskerrekutteringen. Som jeg redegjorde for, er der på mange områder en ligelig kønsfordeling af nyoptaget til forskeruddannelsen.

Men det er klart, som fru Christine Antorini også var inde på, at der naturligvis er en meget stor forskel på, hvilke fagområder vi taler om. Der er fagområder, hvor der ikke er særlig stor søgning fra kvinder, og der er andre fagområder, hvor der er en meget stor søgning fra kvinder, og hvor vi allerede nu er kommet op på, at halvdelen af dem, der er i forskeruddannelsen, er kvinder. Det ser ganske positivt ud; det ser meget fornuftigt ud.

Derfor tror jeg også, at hvis vi kan lave en ny stillingsstruktur, hvor vi konverterer flere løstansatte stillinger til flere faste stillinger, får vi bedre muligheder for mere direkte at rekruttere fra forskeruddannelsen til en forskerkarriere.

Den problemstilling, vi står over for, er den, at der ofte går meget lang tid mellem endt forskeruddannelse og så chancen for at opnå en fast ansættelse på et universitet. Og kan vi få flere fastansatte på universiteterne, konvertere løstansatte til fastansatte, ja, så får vi også en bedre mulighed for at rekruttere hurtigt og aktivt fra de forskeruddannede.

Så på den baggrund tror jeg, man kan fæste meget lid til de forhandlinger, der vil gå i gang umiddelbart efter, at overenskomstforhandlingerne er afsluttet, med henblik på at skabe muligheder for, at vi på et kvalitetsbaseret grundlag rekrutterer flere forskere, og der er al mulig grund til at tro, at en langt større andel af de

nyrekrutterede forskere vil være kvinder. Så jeg tror, at vi kan se tegn på, at udviklingen vil forløbe mere positivt, end den har gjort i mange år.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ministeren nævnte, at der ofte kan gå et stykke tid, måske endda meget lang tid, imellem, at man får afsluttet en forskeruddannelse, og at man bliver ansat. Indebærer det synspunkt, at ministeren er villig til at overveje at konvertere diskussionen omkring de øremærkede professorstillinger til øremærkede stillinger blandt yngre kvinder, også hvor der er tale om uddannelsesstunge stillinger?

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (SF):

Jeg kunne forstå på forskningsministerens indlæg, at Stillingsstrukturudvalget vil kigge på de faste stillinger. Jeg vil gerne spørge forskningsministeren, om der er en vilje eller et ønske fra regeringens side til, at der skal oprettes flere faste stillinger. For man kan jo selvfølgelig sige, at det vil være et alternativ til at lave en egentlig generationspulje.

Men jeg vil også i den forbindelse spørge, om det at lave en egentlig generationspulje med tidsbegrænsede stillinger, som kan gå over en periode og også med en særlig kønvinkel, er noget, der ligger i ministerens overvejelser.

Så vil jeg gerne spørge: Nu har som sagt spørgsmålet om de her 40 kvindeprofessorater være oppe, og forskningsministeren har udtalt sig positivt med hensyn til dem. Som sagt vil vi i SF gerne se på muligheden for, at man laver et miks af forskellige stillingskategorier, hvor der bliver anvendt en eller anden form for positiv særbehandling. Men vi er noget forundrede over, hvor lige de her 40 kvindelige professorater kommer fra. I Sverige har man opslået 30 professorater, hvor der kan anvendes positiv særbehandling, og der har man altså 2.200 professorer i dag, hvor vi i Danmark kun har 800.

Så hvad er overvejelserne om, hvorfor det lige præcis er her, satsningen ligger fra ministeriets side, og er man positiv over for et miks i stedet?

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Til hr. Søren Kolstrup skal jeg sige, at regeringen er meget positiv over for tankegangen om, at vi kan konvertere, ikke forslaget om de 40